

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc (przewodniczący)

SSN Monika Koba

SSN Władysław Pawlak (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi wnioskodawczynie
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem
Sądu Okręgowego w B.
z dnia 16 kwietnia 2015 r.,
w sprawie z wniosku W. G.
przy uczestnictwie [...]
o stwierdzenie nabycia prawa własności nieruchomości w drodze zasiedzenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 31 marca 2016 r.,
zażalenia wnioskodawczynie
na postanowienie Sądu Okręgowego w B.
z dnia 13 listopada 2015 r.,

1. oddała zażalenie;

**2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego
w B. adwokatowi A. P. kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) zł,
powiększoną o stawkę podatku VAT, tytułem nieopłaconej
pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczynie w postępowaniu
zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, Sąd Okręgowy odrzucił skargę wnioskodawczyni W. G. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem tegoż Sądu z dnia 16 kwietnia 2015 r. sygn. akt II Ca .../15, z uzasadnieniem, iż wskazana przez nią podstawa nie istnieje.

Składając skargę o wznowienie postępowania, wnioskodawczyni oparła ją na podstawie z art. 403 § 2 k.p.c. tj. wykryciu nowych okoliczności faktycznych i nowych środków dowodowych w postaci: zeznań świadka H. D. ze sprawy przeciwko uczestniczce G. B., iż ta najpierw sprzedała działkę rodzicom wnioskodawczyni, a następnie po raz drugi innym osobom; zeznań M. M. na potwierdzenie, że rodzice wnioskodawczyni zamieszkiwali na nieruchomości objętej wnioskiem o zasiedzenie dużo wcześniej; zeznań J. S. i E. S. na okoliczność przekupstwa W. L. przez uczestniczkę G. B., ażeby mogła sprzedać działkę będącą w posiadaniu rodziny wnioskodawczyni; zeznań świadków R. K. i C. J. na powyższe okoliczności.

Sąd Okręgowy oceniając podaną przez wnioskodawczynię podstawę wznowienia wyjaśnił, że jeśli chodzi o świadków H. D. i M. M., to dowód z ich zeznań został przeprowadzony w postępowaniu którego dotyczy skarga. Z kolei E. S. była przesłuchiwana w charakterze uczestniczki. Nowymi dowodami w rozumieniu art. 403 § 2 k.c. nie są zeznania świadków J. S. (mąż uczestniczki E. S.), R. K. i C.J. Nie istniały obiektywne przeszkody do powołania ich na świadków w tamtej sprawie, gdyż osoby te wnioskodawczyni zna od lat.

W zażaleniu, wnioskodawczyni domaga się uchylecia powyższego orzeczenia i wznowienia postępowania. Zarzuciła sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na uznaniu, że zeznania świadków H. D., R. K. oraz C. J. nie są nowymi dowodami w sprawie, w sytuacji gdy okoliczności, na które zeznawać miała H. D. stały się skarżącej znane dopiero po zakończeniu postępowania, natomiast w odniesieniu do R. K. oraz C. J. na skutek przypadkowego spotkania już po zakończeniu postępowania, odnowiła kontakty z tymi osobami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 403 § 2 k.p.c., należy stwierdzić, że podstawą wznowienia nie może być każda nowa okoliczność, lecz tylko taka, która dotyczy przedmiotu sporu, istniała już w trakcie zakończonego postępowania i nie została wówczas przytoczona, gdyż była stronie nieznana i miała dla niej wtedy charakter nieujawnialny (por. uzasadnienie uchwały składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1969 r., III PZP 63/68, OSNCP 1969/12/208). Z kolei nowy środek dowodowy w znaczeniu tego przepisu, to dowody wykryte, a więc takie, które istniały już w czasie trwania prawomocnie zakończonego postępowania, z których strona nie mogła skorzystać, gdyż były dla niej nieznane i wówczas nieujawnione (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 1968 r., I Co 1/68, OSNCP 1969/2/36). Niewiedza strony o środkach dowodowych musi wynikać z przyczyn obiektywnych, niezależnych od niej, a nie z zaniechania działania w trakcie postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2007 r., I CZ 105/07 nie publ.).

Odrzucając skargę o wznowienie postępowania, Sąd Okręgowy trafnie wskazał, że jakkolwiek wnioskodawczyni formalnie powołała się na zaistnienie przesłanki, o której mowa w art. 403 § 2 k.p.c., to samo sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom k.p.c. nie oznacza oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, bowiem w świetle treści skargi podnoszona przyczyna w istocie nie zachodzi. W konsekwencji, prawidłowo odrzucił na posiedzeniu niejawnym skargę o wznowienie postępowania, zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c.

Świadek H. D. zeznawała w sprawie, której dotyczy skarga o wznowienie postępowania o faktach związanych z wejściem rodziców wnioskodawczyni w posiadanie nieruchomości objętej wnioskiem o zasiedzenie (k. 157, akt I Ns .../13). Co do świadka R. K. mieszkającej w W., gdzie jest położona ta nieruchomość oraz świadka C. J., która w przeszłości mieszkała w tej miejscowości razem z jej rodzicami, skarżąca nie przytoczyła okoliczności uprawdopodobniających, że nie zgłoszenie tych dowodów w tamtym postępowaniu było spowodowane przyczynami obiektywnymi. Z treści uzasadnienia zażalenia oraz pisma z dnia 25 listopada 2015 r. (k. 134) wynika, iż wnioskodawczyni знаła te osoby i wiedziała, że pochodzą z tej miejscowości.

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art.398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c., a o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni w postępowaniu zażaleniowym na podstawie § 19 i 20 w zw. z § 8 pkt 1, § 6 pkt 4, § 2 ust. 3 i § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.), przy uwzględnieniu § 22 i 23 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. poz. 1801).

kc

aj